CZĘŚĆ XLVI — № 86. ROK 23 — (1852.)

TYGODNIK
PETERSBURSKI.
GAZETA URZĘDOWA
KRÓLESTWA POLSKIEGO.

Wychodzi we WTORKI i PIĄTKI. Prenumerata przyjmuje się pod adresem do Wydawcy Tygodnika w Petersburgu, lub do Expedycyi Gazet Petersburskiego Pocztamtu, nadto we wszystkich Pocztowych urzędach w Cesarstwie i Królestwie.

Cena: ROCZNA w Rossyi z pocztą, a w Stolicy, z noszeniem do mieszkań, 15 rubli. PÓŁROCZNA 8 rubli srebrem.

PIĄTEK, $\frac{7}{19}$ LISTOPADA.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

PETERSBURG, $\frac{6}{18}$ LISTOPADA.

NOWINY DWORU.

W przeszłą Niedzielę, 2 Listopada, Jenerał, margrabia *de Castelbajac*, Poseł nadzwyczajny i Minister pełnomocny Francyi, za powrotem na swe dyplomatyczne stanowisko miał zaszczyt być przyjętym na posłuchaniu przez N. CESARZA JMCI.

Rozkaz dzienny CESARSKI, *w Wydziale służby Cywilnej, z dnia 26 Października 1852 r., w Petersburgu.*

W gubernii Podolskiej, z Wydziału Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, następni Urzędnicy, za wysługę lat, podniesieni zostali do rang: Radzcy Dworu, Assesor Kollegialny, były Członek zwiniętego Komitetu przedaży trunków w powiecie Letyczewskim *Lewicki*;—Assesora Kollegialnego, Radzcy Honorowi: Starszy Urzędnik do szczególnych poleceń przy Cywilnym Gubernatorze *Stempkowski*, i Dyrektor Kancellaryi Gubernijalnej Kommisyi Żywności *Sobieniewski*;—Radzcy Honorowego, Sekretarze Kollegialni: Starszy Pomocnik Dyrektora Kancellaryi Cywilnego Gubernatora *Rzewucki*, Sprawnik Ziemski Bałtski *Nikiforow*, Naczelnicy Stołu Rządu Gubernijalnego *Kowerski* i *Dobrzański* i Dozorca Okręgowy powiatu Bałtskiego *Stradecki*; — Sekretarza Kollegialnego, Sekretarze Gubernijalni: Młodszy Urzędnik do szczególnych poleceń przy Cywilnym Gubernatorze *Woronin*, Rządu Gubernijalnego: Naczelnik Stołu Gazetowego *Kiticyn*, i Pomocnicy Naczelników Stołu *Klejn* i *Ruczyński*, Buchalter Gubernijalnej Kommisyi Żywności *Jaroszewski*; powiatu Kamienieckiego: Kurator zapasowych magazynów zboża *Podłuski* i były Deputat dla dozoru nad prawną przedażą trunków *Szydelski*, Sądu Ziemskiego Letyczewskiego: Assesor *Kasperow* i Sekretarz *Szpinka*, Dozorcy okręgowi w powiatach: Letyczewskim *Wikul*, Olgopolskim *Prybylski*, Bracławskim *Przebylski*, Lityńskim *Krepowicz* i Proskurowskim *Swiszczow*, Kommisarz dla poskromienia kradzieży koni w powiecie Olgopolskim *Gołębiowski*. Kommisarz (Приставъ) miejskiej Policyi Bałtskiej *Kulczycki*, Pomocnicy Dozorców okręgowych w powiatach: Proskurowskim *Lewicki*, Hajsyńskim *Bułatow* i Bałtskim *Miciński*, Dozorca zamku więziennego Bracławskiego *Stupnicki*, Kancelliści: Kancellaryj: Kijowskiego Wojennego, Podolskiego i Wołyńskiego Jeneral-Gubernatora *Hoszowski* i Cywilnego Gubernatora *Dubalski* i Rządu Gubernijalnego *Buderawski*, *Stempkowski 1*, *Stempkowski 2* i *Dobrzański*; — Sekretarza Gubernijalnego, Sekretarz Prowincyalny, Dozorca okręgowy powiatu Bałtskiego *Kołtowski*, Rejestratorowie Kollegialni: Kancellaryi Kijowskiego Wojennego, Podolskiego i Wołyńskiego Jenerał-Gubernatora: Pomocnik Sekretarza *Bałaklejew* i Dziennikarz *Jurow*, Młodsi Pomocnicy Dyrektora Kancellaryi Cywilnego Gubernatora *Bryliński* i *Beczko-Druzin*, Rządu Gubernijalnego: Pomocnicy Naczelników Stołu *Grzybowski* i *Brzozowski* i były Pomocnik Naczelnika Stołu *Bielecki*, Protokolista Szlach. Deputatskiego Zgromadzenia *Szczygielski*, Kuratorowie zapasowych magazynów zboża w powiatach: Jampolskim *Trzecieski* i Kamienieckim *Żukowski*, obecnie dymissyonowany; — Sądów Ziemskich: Lityńskiego Sekratarz *Jangrodzki* i Naczelnik Stołu *Winnicki*, Mohylewskiego Sekretarz *Beneskuł* i Naczelnik Stołu *Uhrinowicz*, i były Sekretarz Jampolskiego *Czyżewicz*, Pomocnicy Dozorców okręgowych w powiatach: Jampolskim *Karpiński* i Letyczewskim *Koperzyński*, Sekretarze: Lityńskiego Sprawnika *Berezowski*, Dozorcy okręgowego powiatu Olgopolskiego *Skalski* i były Sekretarz tamecznej miejskiej Policyi

Womszesławski, Kancelliści: Kancellaryi Cywilnego Gubernatora *Zabłocki* i *Swieżewski*, Rządu Gubernijalnego *Seroiczkowski* i *Pietrow* i Kancellaryi Marszałka powiatu Bałtskiego *Pietkowicz*; — Otrzymują rangę Rejestratora Kollegialnego, były Członek zwiniętego Komitetu przedaży trunków w powiecie Jampolskim *Lipiecki*, były Naczelnik Stołu Kantoru V okręgu osad wojskowych, obecnie Deputat Szlacheckiego Deputat. Zgromadzenia *Komar*, Tłumacz tegoż Zgromadzenia *Gogolewski*, Kuratorowie zapasowych magazynów zboża w powiatach: Jampolskim *Januszkiewicz*, Uszyckim *Rylski* i Lityńskim były, *Michałowski*, Pomocnicy Dozorców okręgowych w powiatach: Olgopolskim *Fedorowski* i *Romanow*, Bałtskim *Przegocki*, Lityńskim *Drohiczyński* i Jampolskim *Paszkiewicz*, Policyj miejskich: Mohylewskiej Dozorca kwartałowy *Kitnowski* i Barskiej Sekretarz *Mosiewicz*; Naczelnicy Stołu Sądów Ziemskich: Jampolskiego *Stepankowski* i Bałtskiego *Baczyński*, Sekretarze: Kommisyi kwaterniczej Letyczewskiej *Hryniewiecki*, i Dozorców okręgowych w powiatach: Bracławskim *Smoleński*, Uszyckim *Popowski*, Hajsyńskim *Skalski*, Bałtskim *Jezierski* i *Bronikowski*, Letyczewskim *Skąpski* i Mohylewskim *Lewicki 1*, Kancelliści: Kancellaryi Cywilnego Gubernatora: *Lewicki 2*, *Dylewski* i *Mianowski*, Rządu Gubernijalnego: *Prusinowski*, *Lewandowski*, *Suwczyński*, *Suchowiecki* i *Załuska*, Deput. Szlacheckiego Zgromadzenia: *Kotwicki*, *Bieńkiewicz*, i *Kędzierski*, Gubernijalnego inwentarzowego Komitetu *Sąsiedzki*, Kancellaryi Marszałka powiatu Hajsyńskiego *Bajer*, Sądu Ziemskiego Bracławskiego *Strzyżowski*, Policyj miejskich: Lityńskiej *Młodziński*, Letyczewskiej *Składowski* i Barskiej *Taniewski*. *(Dok. nast.)*

— Przez Reskrypt Cesarski z dnia 30 Października, najłaskawiej mianowany kawalerem orderu Św. Stanisława 1 klassy, Wielki Łowczy Xięztwa Hesskiego baron *Dörnberg*.

— Na najpoddanniejsze przedstawienie Sekretarza Stanu, Zarządzającego Ministerstwem Skarbu, N. Cesarz Jmć raczył udarować tabakierami złotemi z cyfrą Swego Imienia Rzeczywistych Radzców Stanu, Prezesów Izb Skarbowych: Tauryckiej *Kniażewicza* i Tulskiej *Żdanowskiego*, w nagrodę gorliwej ich służby.

— Ministerstwo Skarbu wydało w dniu 16 Października następne wyłączne Przywileje: 1) na lat 5, fabrykantowi machin w Berlinie *Siegel*, na machinę dla wytłaczania soku z buraków, i 2) na lat 10, Czeladnikowi kunsztu ślosarskiego Ferdynandowi *Hoyer*, na wynaleziony przez niego przyrząd do pokrywania żelaznych sprzętów cynkiem.

— Departament Handlu Zagranicznego przesłał rozkazy do wszystkich Komor Celnych, iż do biletów loteryjnych na Akcye budowy dróg żelaznych w Wielkiem Xięztwie Badeńskiem mają być zastosowane przepisy Celne, obowiązujące we względzie wszelkich biletów na loterye zagraniczne. (Takowe są zabronione.)

— W przeszłą Sobotę, 1 Listopada, umarł w wieku dość podeszłym, Protojerej Jan *Grygorowicz*, zostający przy Cerkwi własnego J. C. Mości Pałacu, Członek Kommisyi Archeograficznej, znany ze swych prac archeologicznych i lingwistycznych.

— Po 2 Listopada pozostawało w Petersburgu chorych na cholerę 223 — w ciągu doby zachorowało 46 — wyzdrowiało 9 — umarło 15 — po 3 Listopada pozostało chorych 245.

W ciągu doby zachor. 57 — wyzdr. 8 — umarło 27 — pozostało po 4 Listopada 267.

W ciągu doby zachor. 66 — wyzdr. 14 — umarło 22 — pozostało chorych 297.

KRÓLESTWO POLSKIE.

Warszawa, 26 Października (7 Listopada.)

Rozkaz do Zarządu Cywilnego Królestwa Polskiego,

Z dnia 10 (22) Października 1852 r.

Przez rozporządzenia Kommisyj Rządowych i władz oddzielnych,

We Władzach Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, mianowani: Dziennikarz Expedytor Dyrekcyi Szczegółowej gubernii Warszawskiej w Kaliszu, Stanisław Landowicz, pełniącym obowiązki Adjunkta Kassy; Assystent Kassy Tomasz Swiderski, pełniącym obowiązki Archiwisty; Podsekretarz Wawrzyniec Konopka, pełniącym obowiązki Dziennikarza Expedytora, i Kancellista Kazimierz Szymanowski, pełniącym obowiązki Assystenta Kassy tejże Dyrekcyi.

W Okręgu Naukowym Warszawskim, mianowani: Nauczyciel Religii Prawosławnej w Gymnazyum w Piotrkowie, Xiądz Maciej Wierzykowski, Nauczycielem Języka Rossyjskiego w Szkole powiatowej Realnej w Piotrkowie, z pozostawieniem przy dotychczasowych obowiązkach, i Guwerner niższy Józef Methal, Nauczycielem Języka Niemieckiego w Szkole powiatowej Realnej w Piotrkowie.

W Zarządzie Warszawskiego Wojennego Jenerał-Gubernatora, mianowani: Adjunkt Komisarza Policyi Wykonawczej przy Urzędzie Lekarskim miasta Warszawy, Sekretarz Kollegialny, Ignacy Bukaciński, pełniącym obowiązki Komisarza Policyi Wykonawczej; Rewizor Policyjny Rogatkowy Wojciech Jezierski, pełniącym obowiązki Adjunkta Komisarza Policyi Wykonawczej przy tymże Urzędzie i Dozorca 1 klassy Straży Policyjnej, Stanisław Gniewiński, pełniącym obowiązki Rewizora Policyjnego Rogatkowego.

W Zarządzie Drogi Żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej, mianowani: Kancellista Kommisyi Rządowej Przychodów i Skarbu Jan Krynicki, pełniącym obowiązki Urzędnika do pisma w Kancellaryi Komitetu Drogi Żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej, licząc od dnia 1 (13) Października r. b., i Pomocnik Maszynisty Jakób Klukowski, pełniącym obowiązki Maszynisty tejże Drogi, licząc od 20 Sierpnia (1 Września) r. b.

—

Najjaśniejszy Pan, przychylnie do wstawienia się JO. Xięcia Namiestnika Królestwa, Najmiłościwiej zezwolić raczył na złagodzenie kary Józefowi Bogatko, w roku 1850 za

przestępstwo polityczne, na pozbawienie wszelkich praw i zesłanie do Syberyi do robot ciężkich w kopalniach na lat cztery skazanemu, przez uwolnienie go od robot rzeczonych i pozostawienie go w Syberyi na osiedleniu, jeżeli obecne jego prowadzenie się i sposób myślenia okażą się zadawalniającemi.

— N. Pan, przychylnie do wstawienia się JO. Xięcia Namiestnika Królestwa, Najmiłościwiej zezwolić raczył na złagodzenie kary Ignacemu Bełcikowskiemu, w roku 1851 za przestępstwo polityczne, na pozbawienie wszelkich praw i zesłanie do robót ciężkich w kopalniach w Syberyi na lat cztery skazanemu, przez uwolnienie go od robót rzeczonych, z pozostawieniem wszakże w Syberyi na osiedleniu.

— W skutku Najwyższego postanowienia z dnia 16 Sierpnia r. b. nastąpionego po przedstawieniu Ministra Oświecenia Narodowego, za poprzedniem zniesieniem się z JO. Xięciem Namiestnikiem Królestwa, przemienione zostają na Szkoły Powiatowe o 5-ciu klassach: Szkoła Powiatowa pierwsza w Warszawie, oraz Szkoły Powiatowe w Łęczycy, Pułtusku, Siedlcach i Łomży; tudzież urządzoną zostaje takaż Szkoła w m. Pinczowie, z przeniesieniem tamże Szkoły Powiatowej w Końskich, a Szkoła Powiatowa w Łukowie zwiniętą. O czém Kurator Okręgu Naukowego Warszawskiego podaje do wiadomości osób interesowanych, z nadmienieniem, iż powyższe zmiany następują z dniem 20 Października (1 Listopada) r. b. i że zapis uczniów nowych do powyższych Szkół Powiatowych o 5 klassach, trwać będzie dni 15.

— JO. Xiążę Namiestnik Królestwa, dla usunięcia włóczącej się znacznej liczby żebraków, kalek, starców, oraz kobiet zdolnych do pracy z dziećmi na ręku i samych dzieci żebrzących, rozkazać raczył z dniem wczorajszym otworzyć sale przytułku za rogatką Wolską na osób 300.

— Z powodu wyjazdu Jenerał-adjutanta Xięcia Gorczakowa do Londynu, pełnienie obowiązków Warszawskiego Wojennego Jenerał-Gubernatora, w czasie nieobecności JO. Xięcia, poruczoném zostało JW. Jenerał-lejtnantowi Tutczek, Komendantowi miasta Warszawy.

— Podług urzędowych obliczeń, od chwili zjawienia się cholery w maju, po d. 9 Października, w ogóle w Królestwie zachorowało osób 88,648, z tych: wyzdrowiało 43,694, umarło 41,924, pozostało w kuracyi 3,030.

— W celu spieszniejszego ukończenia spraw defraudacyjnych i kontrawencyjnych, pochodzących z epoki poprzedzającej zniesienie linii celnej pomiędzy Cesarstwem a Królestwem, Rada Administracyjna poniosła pod Najwyższe N. Pana zatwierdzenie następujące wnioski: 1) Ażeby kary aresztu w zamian pieniężnych od ubogich obwinionych, przypadające ze spraw poformowanych po koniec roku 1850 o defraudacye celne, tabaczne wyżej funta jednego, solne wyżej 100 funtów, konsumcyjne, koszerne, o kontrawencye konsensowe, rzezi wiejskiej i loteryjne, do wartości obiegowej dowodów likwidacyjnych, a dla udeterminowania cyfry, do 4 części złagodzone były. 2) Aby sprawy: a) o uchybienia formalnościom celnym §§ 55, 56, 57, 58, 59, 60, 65, 67, 69, 70 i 71 instrukcyą pasu granicznego, tudzież §§ 48, 49 i 51 instrukcyą o kontrolowanie przędzy bawełnianej opisane; b) o przejście granicy i pasu granicy; c) o defraudacye tabaczne, do funta 1; d) solne, do funtów 100, całkiem umorzone były.

— Gdy właściciele zakładów fabrycznych lub rękodzielniczych, zamiast używania zatwierdzonych stałych cech do oznaczenia wyrobów swoich, poważają się przykładać do nich znaki i etykiety, podobnego rodzaju fabrykom zagranicznym właściwe i przez też używane; gdy takie postępowanie naraża fabrykantów na kwestjonowanie przez władze celne wyrobów tutejszego pochodzenia, i jako przeciwne obowiązującym przepisom, może ściągnąć na nich kary prawem obowiązującem, za podobne odstąpienia oznaczone; Rządy Gubernijalne przeto w skutek Reskryptu Kommisyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych, z dnia 14 (26) Sierpnia r. b., ostrzegły wszystkich fabrykantów, rękodzielników, iżby nie ważyli się używać do wyrobów swoich znaków i etykiet zagranicznych, pod odpowiedzialnością prawem karnem oznaczoną, i iżby nie inną, tylko stale przez siebie obraną, a przez Kommisyą Rządową Spraw Wewnętrznych i Duchownych zatwierdzoną cechą fabryczną, wyroby swoje oznaczali.

— W zeszłym tygodniu Towarzystwo Warszawskie Dobroczynności, zdawało sprawę z czynności swoich za rok 1851. Z ogłoszonego drukiem sprawozdania okazuje się, że Towarzystwo posiadało na dniu 31 Grudnia roku 1851, kapitałów i zapisów wieczystych, na mocy art. 33 ustaw i woli Dobroczyńców: 124,597 rub. 25¼ kop. sr. Z tych funduszów wieczystych, jest zapisanych dla starców i kalek 67,798 r. 77 k.; dla sierot 19,980 r. 98½ k.; dla sal ochron 14,992 r. 50 k.; dla zupy rumfordzkiej 21,675 r. W ciągu rzeczonego roku, przybyło Towarzystwu w nowych kapitałach: z zapisów: ś. p. Ludwika-Adama Dmuszewskiego, Redaktora Kuryera 750 r.; Klaryssy Brauning 450 r.; Gerlachowej 415 r. 70 k., i z ofiar: Józefa Górskiego 375 r., i Hieronima Gostomskiego 678 r. 78½ k. Dochody Towarzystwa z zasiłków Rządu, darów JO. Xięcia Namiestnika i prywatnych, oraz z kapitałów Instytutu, wynosiły w roku zeszłym 36,423 r. 20 k. Z tych było tylko 6,401 r. 30 k. z procentów od kapitałów, reszta zaś z dobroczynności opiekuńczego Rządu i osób ofiarami swemi w pomoc Towarzystwu przychodzących. Wydatki Towarzystwa wynosiły w r. z. na utrzymanie w przecięciu dziennie 297 starców płci obojej 13,062 r. 25 k.; na sieroty płci obojej (w przecięciu po 140 dziennie) 5,596 r. 71¼ k.; na sale ochrony 3,939 r. 6¾ k,; na obiady 5-cio groszowe 967 r. 30½ k.; na zupę rumfordzką, której rozdano w ciągu roku 47,018 porcyj, 971 r. 40¼ k.; na wsparcie w pieniądzach, artykułach żywności i w drzewie 3,495 r. 1½ k.; w lekarstwach 413 r. 3½ k. Pozostało w kassie Towarzystwa na utrzymanie zakładów jego i wsparcie biednych, w roku bież. 3,519 r. 79¼. Sprawozdanie drukowane Towarzystwo zakończyło w tych słowach: «Podając do wiadomości powszechnej powyższy rys działań, Towarzystwo zaszczycone łaskawą opieką N. Pana i całej Rodziny Cesarskiej, zasilone hojnemi darami JO. Feldmarszałka Xięcia Warszawskiego Namiestnika Królestwa, który

troskliwie czuwa nad dobrem tej Instytucyi, oraz wspierane przez przyjaciół ludzkości, składa imieniem ubogich, najczulsze dzięki tym wszystkim, którzy w jaki bądź sposób podali mu środki do ulżenia w części niedoli i nędzy ubogich starców i sierot.» Szczerą tę i tyle zasłużoną podziękę Towarzystwa, z przyjemnością powtarzamy w piśmie niniejszém, które tylekroć razy służy i służyć pragnie nadal za pośrednika przy niesieniu dobroczynnych ofiar.

(Gaz. Warsz. Kur. Warsz.)

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

FRANCYA.

PARYŻ, *6 Listopada.* Na posiedzeniu Senatu 4 b. m. odczytane było następne Poselstwo Ludwika Napoleona:

«*Panowie Senatorowie.* Naród głośno wyraził życzenie swoje przywrócenia Cesarstwa. Ufny w waszę mądrość i miłość Ojczyzny, zebrałem was dla prawnego rozpoznania tego ważnego zagadnienia i powierzam wam urządzenie nowego rzeczy porządku. Jeżeli przyjmiecie takowy, uznacie, wraz zemną, że Konstytucya 1852 roku powinna być utrzymana i wtenczas zmiany, uznane za konieczne, niedotkną bynajmniej zasadniczych jej postanowień. Zmiany dziś dokonać się mające, głównie będą się tyczyły form, a przecię przywrócenie godności Cesarskiej będzie miało dla Francyi nader wielkie znaczenie. I w rzeczy samej, w przywróceniu Cesarstwa, narod znajdzie zapewnienie swojej pomyślności i zadośćuczynienie słusznej swojej dumie; to przywrócenie zabezpieczy jego pomyślność, albowiem ustali przyszłość, zamykając szereg przewrotów i uświęcając nabytki 1798 roku, zadośćuczyni dumie narodowej, odbudowując swobodnie i rozważnie to, co przed trzydziestu laty obaliła cała Europa siłą oręża wśród klęsk Ojczyzny. Narod szlachetnie wetuje swoje niepowodzenia, nie wymagając ofiar, nie grożąc niczyjemu bezpieczeństwu, nie zakłócając powszechnego pokoju. Obok tego nie taję przed sobą, jak bardzo mię trwoży przyjęcie i wdzianie korony Cesarza Napoleona; ale te obawy zmiarkowane są myślą, że gdy z wielu względów jestem przedstawicielem sprawy narodowej i woli narodu, przeto narod, wynosząc mię, ukoronuje sam siebie. Dan w pałacu Saint Cloud, 4 Listopada 1852 roku. LUDWIK NAPOLEON.

Projekt zmian w Konstytucyi podany Senatowi w skutek tego Poselstwa przez dziesięciu członków, jest następujący: § 1. Godność Cesarska zostaje przywrócona. Ludwik Napoleon Bonaparte jest Cesarzem Francuzów pod imieniem Napoleona III. — § 2. Godność Cesarska jest dziedziczną w prostém rodzoném (naturel) i prawém potomstwie Ludwika Napoleona płci męzkiej, według prawa pierworodzeństwa, z wyłączeniem osób płci żeńskiej i ich potomstwa. — § 3. Ludwik Napoleon, w razie niemienia dzieci płci męzkiej, może przysposobić dzieci prawe płci męzkiej, pochodzące od braci Cesarza Napoleona. Obrzęd i warunki przysposobienia mają być określone Uchwałą Senatu. Jeżeliby, po przysposobieniu, narodziły się Ludwikowi Napoleonowi dzieci płci męzkiej, wtedy przysposobieni nie inaczej będą mogli odziedziczyć Tron, jak po rodzonych i prawych jego potomkach. — § 4. W braku rodzonego i prawego, lub przysposobionego, potomka Ludwika Napoleona Bonaparte, godność Cesarska przechodzi na Hieronima-Napoleona Bonaparte i jego rodzonych i prawych płci męzkiej potomków, zrodzonych z małżeństwa jego z Xiężniczką Katarzyną Wirtembergską, według prawa pierworodzeństwa, z wyłączeniem osób płci żeńskiej i ich potomstwa. — § 5. W braku rodzonych i prawych potomków Hieronima Bonaparte i jego następców, Uchwałą Senatu mającą zapaść na przełożenie Rady Ministrów, wespół z Prezesami Senatu, Izby Prawodawczej i Rady Stanu, i potrzebującą przyjęcia, będzie mianowany Cesarz i przepisany w jego rodzie porządek następstwa Tronu w pokoleniu męzkiém, z wyłączeniem osób płci żeńskiej i ich potomstwa. Do czasu obrania nowego Cesarza, sprawy Państwa załatwiane będą przez obecnych Ministrów, mających składać Radę Rządową i stanowiących większością głosów. — § 6. Członkowie rodziny Ludwika Bonaparte, mający wypadkowe (éventuel) prawo następstwa Tronu, i ich potomstwo płci obojej składają Rodzinę Cesarską. Położenie ich będzie określone Uchwałą Senatu. Oni nie mogą zawierać małżeństw bez zezwolenia Cesarza. Związek małżeński, zaszły bez takowego zezwolenia, pozbawia prawa następstwa Tronu tak tego, kto zawarł takowy, jako i jego potomków. Wszakże, jeżeliby z podobnego związku nie było dzieci, po rozwiązaniu jego przez śmierć małżonki, Xiążę, który weń był wstąpił, odzyskuje prawo następstwa. Ludwik Napoleon Bonaparte oznaczy tytuły i względne położenie dalszych Członków swojej Rodziny. Cesarz ma władzę zupełną nad Członkami swojej Rodziny. On ustanawia ich godności i obowiązki Statutami, mającemi moc prawa. — § 7. Konstytucya 14 Stycznia zachowuje się we wszystkich swoich postanowieniach, które nie są zniesione przez niniejszą Uchwałę Senatu. Zmiany w niej mogą być dokonywane jedynie podług takich form i za pomocą takich środków, jakie przez samąż tę Konstytucyą są przepisane. — § 8. Następne postanowienie będzie podane na głosy narodu według form, wymienionych w Dekratach 2 i 4 Grudnia 1851 roku: «Narod chce mieć przywróconą «godność Cesarską w osobie Ludwika Napoleona Bonaparte, «z następstwem w prostém, rodzoném i prawém jego potom«stwie, albo w przysposobioném przez niego, a w braku ta«kowego, w prostém, rodzoném i prawém potomstwie Hie«ronima - Napoleona Bonaparte, jak to postanowione jest w «Uchwale Senatu, z dnia Listopada 1852 roku.»

Po wysłuchaniu powyższego poselstwa i projektu Uchwały, Senat wyznaczył Kommisyą do roztrząśnienia tego projektu i zdania zeń sobie sprawy. Kommisyą składali: Kardynałowie X. Donnet, i X. Dupont, Xiążę de Mortemart, P. Lariboissière jenerał Régnault de St. Jean d'Angély, Leverrier, Cambacerés, P. Troplong, hrabiowie d'Argout i d'Hautpoul. Prezesem jej obrany X. Donnet, Sekretarzem P. Leverrier, Sprawozdawcą P. Troplong.

6 Listopada Senat zgromadził się dla wysłuchania sprawozdania Kommisyi; rozpraw żadnych nie było; postanowiono tylko zebrać się nazajutrz, dla ostatecznego naradzenia się.

Paryż, 8 Listopada. Wczora, 7 Listopada, w Niedzielę, Senat miał posiedzenie nadzwyczajne, na którém jednomyślnie (prócz 1 głosu, Pana Vieillard), postanowił swoję Uchwałę o przywróceniu Cesarstwa Francuzkiego. Następnie Senat udał się w massie do Saint-Cloud, dla złożenia takowej Uchwały Prezydentowi Ludwikowi Napoleonowi.

Pierwszy Vice-prezes Senatu, P. Mesnard, miał mowę, na którą Ludwik Napoleon odpowiadał dość szczegółowie. Ponowił zapewnienie o swojém usposobieniu zachowania pokoju i rzekł, że z Uchwały Senatu przekonywa się, iż on, Ludwik Napoleon, jest rzeczywiście przedstawicielem Ducha Francyi.

Uchwałą swoją Senat nietylko upoważnia nowego Cesarza do przysposobienia sobie, na przypadek bezdzietności, następcy, ale pozostawia mu zupełną, bez żadnego ograniczenia, władzę wybrania sobie następcy we wszystkich Rodziny swojej gałęziach, nie wskazując i niewymieniając żadnej z nich na przypadek, jeżeliby Cesarz i zszedł bezpotomnie, i nie przysposobił sobie nikogo na Następcę. Tym sposobem zmieniony § 4 projektu wyżej przytoczonego, którym gałęź Hieronima Bonaparte była przeznaczona do Następstwa Tronu i stosownie do tego przerobione zostało postanowienie, mające być podane do głosowania narodowi. Przeważyła więc, energiczna i spojna Oppozycya, która się utworzyła w łonie Senatu przeciw byłemu Królowi Westfalskiemu, a szczególniej przeciw jego synowi Napoleonowi. Mówią że na dziesięciu członkach Kommisyi, siedmiu oświadczyło się przeciw paragrafowi przyjaźnemu Hieronimowi i jego Rodzinie.

Narod zwołany jest na 21 Listopada na sejmiki (Comices) dla przyjęcia lub odrzucenia Uchwały Senatu.

Izba Prawodawcza zbierze się 25 Listopada.

W skutek Uchwały Senatu, Marszałek Hieronim Bonaparte zrzekł się prezydencyi tego Ciała. Dodają że syn jego Napoleon, oświadczył iż nie przyjmie godności Vice-Króla Algeryi.

— *Indépendance Belge* daje wiadomość o odpowiedzi (nieurzędowej) Papieża na wyrażone żądanie, iżby Ojciec święty koronował Ludwika Napoleona. Papież rzekł, jak zapewniają, że jedynie tylko Cesarz Napoleon, wprowadzając nowy stan rzeczy i ustanawiając nową dynastyą, mógł prosić Piusa VII o zatwierdzenie takowych; zaś jego synowiec, przybierając nazwanie Napoleona III, daje przez to do zrozumienia, iż kontynuje dynastyą i stan rzeczy, ustanowione w roku 1804 i że przeto Papież, koronując go, przyjąłby na siebie obowiązek dopełnienia tegoż obrzędu dla każdego Monarchy katolickiego, któryby tego sobie życzył.

Paryż, 9 Listopada Po odrzuceniu przez Senat paragrafu tyczącego się następstwa tronu w linii Hieronima Bonaparte, § 4 Uchwały Senatu zredagowany jest następnie: § 4. «Ludwik Napoleon Bonaparte ustanowi Dekretem Organicznym, «wydanym do Senatu i złożyć się mającym w jego archiwum, porządek następstwa tronu w Rodzinie Bonaparte, «na przypadek, jeżeliby nie zostawił wprost po sobie żadnego «następcy prawego lub przysposobionego.» (*)

Postanowienie mające się podać na głosy narodu w dniu 21 Listopada, brzmi jak następuje:

«Naród chce przywrócenia godności Cesarskiej w osobie «Ludwika Napoleona Bonaparte, mającej przechodzić w dziedzicznym spadku na jego prawych potomków w linii prostej, lub na przysposobionego następcę i daje mu prawo «ustanowienia porządku następstwa tronu w Rodzinie Bonaparte, jak to jest przewidziane w Uchwale Senatu z dnia 7 «Listopada 1852 roku.» (**)

— Odwołanie P. de Lavalette z poselstwa w Turcyi jest już rzeczą niewątpliwą. Powodem do tego odwołania jest ostatnie nieporozumienie we względzie pożyczki tureckiej. Wymieniają na jego miejsce P. Brenier, byłego Ministra Spraw Zagranicznych, dziś Sekretarza jeneralnego tegoż Wydziału. P. de Lavalette będzie mianowany Senatorem.

Również pewną zdaje się być wiadomość o odwołaniu z Turynu Posła, Pana His de Butenval. Zarzucają mu brak umiarkowania i biegłości w ostatniém przesileniu Gabinetowém Sardyńskiém.

— Monitor urzędowy, mówiąc o wzięciu dymisyi przez Prezesa Senatu Xięcia Hieronima Bonaparte tłumaczy ten fakt przez to, że na przyszłość Prezydencya Senatu, będzie jedną z attrybucyi Głowy Rządu lub panującego.

— Przy złożeniu Uchwały Senatu Ludwikowi Napoleonowi w palacu Saint Cloud, 7 Listopada, Vice-prezes Senatu, P. Mesnard, miał mowę następującą:

Mości Xiążę.

«Kiedy wielki kraj jakim jest Francya, da swój głos usłyszeć, najpierwszą powinnością Ciała Politycznego, do którego głos ten się zwraca, jest usłuchać go i nań odpowiedzieć.

«Taka była myśl Waszej Xiążęcej Mości, w wezwaniu Senatu do naradzenia się nad tém rozległem poruszeniem opinii publicznej, które się objawiło z taką jednomyślnością i energiją.

«Senat zrozumiał, że to świetne objawienie usprawiedliwione jest zarowno niezmiernemi zasługami któreś W. X. Mość oddał, imieniem, które nosisz, rękojmiami, które stawi w przyszłości wielkość waszego charakteru, mądrość i stałość waszego umysłu.

«Pojął on, że po tylu rewolucyjach Francya czuje potrzebę umieścić swe przyszłe losy pod opieką Rządu potężnego i narodowego, który będąc związanym z przeszłością samém

(*) Prócz tego § Uchwała Senatu pozostaje zgodną z projektem wyżej przytoczonym.

(**) Tym sposobem odmieniony jest projekt Postanowienia wyżej pod d. 6 Listopada przytoczony, mianowicie w tém co się tyczy następstwa tronu.

tylko wspomnieniem sławy i prawności swego początku, odzyskałby dziś w sankcyi ludu, pierwiastki swej siły i trwałości.

«Senat za chlubę sobie poczytuje, Najjaśniejszy Xiążę, iż jest tylko wiernym tłumaczem życzeń i uczuć narodu, składając w waszych ręku Uchwałę, która powołuje was na tron Cesarski.»

Xiążę odpowiedział:

«Mości Prezesie.

«Dziękuję Senatowi za gotowość z jaką odpowiedział życzeniu narodu w rychłém naradzeniu się nad przywróceniem Cesarstwa i w ułożeniu Postanowienia, które ma być podane pod zatwierdzenie ludu.

«Kiedy przed laty czterdziestu ośmiu, w tym samym pałacu i w okolicznościach podobnych, Senat przyszedł ofiarować koronę Głowie mojej rodziny, Cesarz odpowiedział temi pamiętnemi słowy: «Duch mój usunie się od moich potomków, jeżeliby kiedy przestali zasługiwać na miłość i zaufanie wielkiego narodu.»

«Owoż, co najtkliwiej wzrusza dziś serce moje, to uczucie, że duch Cesarza jest zemną, że jego myśl mną kieruje, że jego cień mię ocienia, gdy uroczystym aktem przyszliście dziś dowieść mi, żem zasłużył na zaufanie kraju. Nie potrzebuję zapewniać was, że moją niezmienną troską będzie pracować wraz z wami na chwałę i pomyślność Francyi.»

Mowa ta pokryta była okrzykami «Niech żyje Cesarz.»

— 2 b. m. przybył do Marsylii na fregacie parowej Egyptskiej z Alexandryi, Abdallah-Bey, Dyrektor drogi żelaznej z Alexandryi do Kairu, jadący do Londynu z poleceniem szczególnym od Abbas-paszy. Domyślają się że chodzi o wyjednanie wstawienia się Gabinetu Angielskiego do Sułtana, iżby nie nalegał na Paszę o wypłacenie zgóry haraczu, około 15 miljonów franków, którego Pasza uiścić nie jest w stanie. Abdallah-bey jest, jak powiadają, poturczonym poddanym angielskim z Malty.

— Senatorowie, którzy podpisali pierwszy projekt Uchwały, są: PP. Mesnard, Troplong, Baraguay d'Hilliers, Kardynał Du Pont, Jenerał hrabia d'Hautpoul, baron T. de Lacrosse, Marszałek Vaillant, Jenerał hrabia Régnault de Saint Jean d'Angély, hrabia Siméon, Jenerał hrabia d'Ornano.

— W przeszłą Sobotę hrabia de Platen Hallermund złożył Prezydentowi Bonaparte listy wierzytelne, umocowujące go w charakterze Ministra Rezydenta Króla Jmci Hanowerskiego.

— Marszałek Xiążę Hieronim Bonaparte, złożywszy godność Prezesa Senatu, zamieszkał od 8 b. m. w hotelu Inwalidów, którego dowodztwo zachowuje sobie. Wiadomo, że na posiedzeniu, które postanowiło Uchwałę tak dla niego nieprzyjaźną, Xiążę usunął się i Senat był prezydowany przez P. Mesnard.

— Listem umieszczonym w gazetach, P. de Lamartine zaprzeczył pogłosce, jakoby miał być mianowany Senatorem.

NIEMCY.

AUSTRYA. W dniu 2 Listopada Feldmarszałek Radecki obchodził 87 rocznicę swoich urodzin.

— Straż celna zreorganizowaną zostanie na stopę wojskową i będzie składała rodzaj żandarmeryi Celnej.

— Poseł Angielski przy naszym Dworze, lord Westmoreland, jest na wyjezdném do Londynu dla znajdowania się na pogrzebie Xięcia Wellingtona.

PRUSSY. Podług korrespondencyi z Berlina, z dnia 1 Listopada, zdaje się być rzeczą pewną, że po miastach, jak i w samym Berlinie, oppozycya Konstytucyjna weźmie górę na wyborach do Parlamentu; za to wybory po gminach wiejskich, są w wielkiej większości ministeryalne.

ANGLIJA.

LONDYN, *5 Listopada.* PARLAMENT CESARSKI. Parlament został otwarty wczora, 4 Listopada, przez Kommisyą, przysłaną do Izby Lordów. Lordami-Kommisarzami byli Lord Wielki Kanclerz, xiążę Northumberland, margrabia Salisbury, hrabia Lonsdale i Xiążę Montrose. Mniemają że mowa od Tronu powiedziana będzie nie wcześniej, jak około 11 Listopada.

Po dopełnieniu zwykłych formalności, Izba Gmin powróciła do sali swoich posiedzeń i przystąpiła natychmiast do wyboru swego Mowcy czyli Prezesa. P. Karol Shaw Lefevre mianowany został przez jednomyślny okrzyk, na podanie Pana Roberta Palmer, poparte przez lorda Roberta Grosvenor. Ten ostatni szczególniej w mowie swojej wystawiał znakomite zasługi kandydata.

P. Shaw Lefevre prezydował już Izbie Gmin przez cztéry sessye. Wszyscy przywodzcy partyj przyszli po kolei oddać hołd przymiotom, których dał dowody na swym urzędzie, tak ważnym i tak trudnym, jego wielkiemu doświadczeniu, wytrawionemu rozumowi.

Londyn, 6 Listopada. Dzisiejsze gazety zapewniają, że Królowa zagai osobiście posiedzenia Parlamentu i powie z tronu mowę.

— Hrabia-Marszałek wydanym rozkazem wyznaczył ostatecznie dzień 18 Listopada na pogrzeb Xięcia Wellingtona i ogłosił urzędowie Ceremonijał. Ciało będzie złożone 17 tegoż m. w wielkiej sali Domu Inwalidów w Chelsea, a zlamtąd przeniesione tegoż wieczora do sali posłuchalnej hotelu Gwardyi Konnej (Horse-Guards).

Londyn, 8 Listopada. PARLAMENT CESARSKI. Posiedzenia Parlamentowe w dniu 5 b. m. zeszły na samych formalnościach historycznych. Izba Lordów zebrała się tylko na chwilę dla przyjęcia u kratek Mowcy Izby Gmin, który, w orszaku wielu Członków tej ostatniej, przychodził donieść, o ukonstytuowaniu się Izby Gmin i o wyborze Mowcy, prosząc o zatwierdzenie przez Królowę tak samego jej składu, jako i prerogatyw i przywilejów. Lord Wielki Kanclerz, w charakterze Kommisarza Królowej, udzielił takowego zatwierdzenia w imieniu N. Pani.

Po tym obrzędzie, który ponawia się za każdém otwarciem Parlamentu, Mówca Izby Gmin, P. Shaw Lefevre, wrócił do miejsca jej posiedzeń i zdał sprawę z tego co zaszło, oraz podziękował za obranie go nanowo Mowcą, jakowy urząd pełni już od lat trzynastu.

Następnie obie Izby słuchały przysięgi swych członków. W liczbie nowych członków Izby Gmin zauważano P. Tomasza Babington Macauley, deputowanego z Edinburga, którego wejście powitane było żywemi oklaskami. Sławny pisarz historyczny zasiadł na pierwszej lewej ławie (w szeregach Oppozycyi).

— Dzień 5 Listopada był rocznicą spisku prochowego, (gunpowder plot). Kilku urzędników Parlamentowych odbyło zwykle, corocznie ponawiające się poszukiwanie, dla przekonania się, że pod Parlamentem nie skrywa się historyczny cień Guy Fawkes'a, i że gmach nie będzie wysadzony na powietrze. *Globe* następnie opowiada ten obrzęd:

«Z lampą w ręku, postępując uroczyście-urzędowym krokiem i rzucając dokoła wzrok badawczy, nasi wizytatorowie przeszedłszy korytarze, spuścili się do lochów. Gorąco od rur ogrzewających z dołu obie Izby, ściągnęło było uwagę badaczy, ale właściwi w tej okoliczności sędziowie zapewnili, iż to nie grozi żadném niebezpieczeństwem.

«Urzędnicy przetrząśli wszystkie kąty i zakąty, patrząc czy niema jakich materyałów palnych, przeznaczonych do wysadzenia pałacu Westminster wraz z Parami i Deputowanemi połączonych Królestw, ale znaleźli tylko żwiry i gruzy, pozostałe po niedawno jeszcze ukończonej budowie pałacu Parlamentowego.

«Naprożno wypatrywano starożytnego cienia Fawkes'a i po daremnych poszukiwaniach, urzędnicy, okryci kurzem, wpół zaduszeni ciężkiém powietrzem, wrócili do wspaniałych sal górnych, dla zapewnienia Lordów Duchownych i Świeckich, oraz wierne Gminy Jej Królewskiej Mości, iż mogą obradować bez żadnej obawy wylecenia na powietrze.»

— Xiążę Albert w dniu 3 Listopada objął w hotelu Trinity prezydencyą korporacyi tego nazwania; której, po zgonie Xięcia Wellingtona został obrany Prezesem.

— Xiężna d'Orléans, zupełnie uleczona ze skutków przypadku którego doznała, wróciła do Anglii. J. K. Wysokość odjechała 4 Listopada do Kisley-house, gdzie zamierza osiąść na stały pobyt.

— Wszystkie domysły i sprzeczne wiadomości o przywróceniu dawnego znaczenia Konwokacyi Duchowieństwa, muszą ustać z następném doniesieniem:

Duchowieństwo parafijalne miasta Bath przesłało Pierwszemu Ministrowi prośbę, o niedopuszczenie izby Konwokacya przybrała dawny swój charakter. Lord Derby odpowiedział listem z dnia 30 Października, że Gabinet nie zamierza bynajmniej radzić Królowej, dozwolenia Konwokacyi przybrać dawny czynny udział w sprawach Państwa.

— Gazety *Times* i *Sun* dają wiadomość, że Rząd zamierza rozciągnąć podatek od dochodów na Irlandyą i będzie tam pobierał po 3 procent. od dochodów wynoszących 50 funtów sterlingów i wyżej. Ten podatek nie ma się wszakże stosować do korzyści odnoszonych z operacyj handlowych i przemysłowych.

— Zapewniają, że Parlament, gruntując się na akcie z panowania Jerzego III zabroni wejście do Pałacu Kryształowego w Niedziele, pod mocnemi karami pieniężnemi. Wiadomo że zakład ten mianowicie przeznaczony jest do zgromadzania ludności roboczej w niedziele i święta.

— Podług korrespondencyj gązety *Times* z Paryża, wrażenie sprawione na Paryżanach przez Poselstwo Ludwika Napoleona do Senatu, daleko jest mniej przyjaźne, od wrażenia, sprawionego przez jego mowę w Bordeaux. Naprzód narod wolałby, iżby sam Senat wziął inicyatywę w rzeczy przywrocenia Cesarstwa, bez powołania ku temu przez samegoż kandydata. Następnie znajdują w tym akcie pewien ton przechwałki i niezręczne wspomnienie przeszłych wypadków, które może dać obawę względem utrzymania pokoju.

SZWECYA.

Podług nowin ze Stockholmu z dnia 29 Października, odebranych w Kopenhadze, zdrowie Króla Jmci Oskara znacznie się polepszyło.

WŁOCHY.

RZYM. Młody człowiek nazwiskiem Ricca, uwięziony w roku przeszłym w skutek podejrzenia, że on to jest zabójcą Ministra Rossi, zamordowanego w chwili wybuchnienia ostatniej rewolucyi Rzymskiej, został wypuszczony na wolność, dla braku obwiniających dowodów.

— Człowiek, nazwiskiem Murray, anglik rodem, w skutek czterech processów, za cztery rozmaite zbrodnie, był skazany na śmierć. Ale przez wzgląd dla Dyplomacyi angielskiej, która się gorliwie za niego ujęła, kara śmierci, poczterykroć przeciw niemu wyrzeczona, złagodzona została na zesłanie do galer na całe życie. Karę tę odbywa on w Ankonie.

NEAPOL. Piszą z Neapolu, 22 Października: «Król w ciągu swej podróży po prowincyach południowych, dokonał szybką wycieczkę do Sycylii. Nie spodziewano się tam tak wcześnie J. K. Mości, ale Ferdynand II lubi niespodzianki. Wylądował w Messynie, a nazajutrz udał się do Katany. Tam zabawiwszy część dnia, tegoż wieczora wrocił do Messyny, gdzie powitany był jeszcze z większym zapałem niż w chwili wylądowania. Tą razą pojednanie się Króla z Messyńczykami zdaje się doskonałe. W chwili kiedy J. K. Mość miał się udać do Palermo, odebrane pilne depesze spowodowały nagły powrot do Neapolu, dokąd przybył niemniej niespodzianie, jak do Sycylii. Król jest nadzwyczaj z Sycylii zadowolony i kredyt jenerała Filangieri, niedawno jeszcze zachwiany, jest dziś bardziej utrwalony niż kiedykolwiek. Żegnając Namiestnika Sycylii, Król rzekł mu: «Kochany Xiążę, «winienem wam najpiękniejsze chwile mojego życia.»

TURYN, *3 Listopada*. Gabinet Sardyński został ostatecznie złożony jak następuje: Hrabia de Cavour Prezes Gabinetu, Minister Skarbu — jenerał Dabormida Minister Spraw

Zagranicznych — Ponza di San Martino, Minister Spraw Wewnętrznych — Buoncompagni Minister Sprawiedliwości, Łaski i Oświecenia — Lamarmora Minister Wojny — Paleacapa Minister Prac Publicznych.

HISZPANIJA.

Gazeta urzędowa Madrytska z dnia 31 Października donosi, że w dniu 29 tegoż miesiąca Infanta, Xiężna de Montpensier, szczęśliwie powiła Infantkę.

— Oznajmują że nie jenerał de la Concha, ale jenerał Ossuna wyznaczony jest dla znajdowania się na pogrzebie Xięcia Wellingtona.

— W korrespondencyi prywatnej z Madrytu piszą pod dniem 31 Października:

«Listy z Ameryki przywiozły ważne wiadomości, mnóstwo dokonano na wyspie Kubie exekucyj, które spowodowały z obu stron niemniej zapalonych demonstracyj; dwaj szwagrowie dawnego sprawcy pierwszej na Kubę wyprawy, jenerała Lopez, zostali schwytani; jeden z nich nosi tytuł margrabi Pozos Dulces. Ci panowie, podejrzani o zamachy burzycielskie, wpadli w ręce władz wojskowych w chwili, kiedy ich fregata *Cornelia* przybijała do wyspy Kuby. Wymieniają mnóstwo osób uwięzionych, mówią o zabraniu ważnych papierów, składów broni i niewątpliwych dowodów, przekonywających o istnieniu rozległego spisku.»

AMERYKA.

Odebrano w Anglii wiadomość, że P. Webster, Minister Spraw Zagranicznych i jeden z kandydatów do Prezydencyi Stanów Zjednaczonych, umarł w dniu 24 Października, mając lat 70 wieku. Przed śmiercią, czując się już bardzo słabym, zrzekł się kandydatury do Prezydencyi.

NAJPÓŹNIEJSZE WIADOMOŚCI.

AUSTRYA. JJ. CC. Wysokości Wielki Xiążę Cesarzewicz Następca Rossyjski i Wielka Xiężna Jego Małżonka, szczęśliwie przybyli do Wenecyi 7 Listopada po południu a na 10 tegoż miesiąca są spodziewani do Wiednia.

PARYŻ, *10 Listopada*. Jedyną nowiną dzisiejszą jest ponowienie się z większym niż dotąd prawdopodobieństwem, pogłoski o małżeństwie Ludwika Napoleona z Xiężniczką de Wasa.

— Rzeczą jest już pewną, że hrabia de Chambord wyda Manifest z protestacyą przeciw ustanowieniu Cesarstwa. Akt ten będzie wydany dopiero po wprowadzeniu nowej formy Rządu.

LONDYN, *9 Listopada*. Królowa Jmć uda się jutro do pałacu Buckingham, gdzie się odbędzie Rada Tajna dla odczytania i ostatecznego zatwierdzenia mowy od Tronu. Królowa Jmć otworzy Parlament osobiście nazajutrz.

MADRYT. Nowonarodzonej Xiężniczce, córce J. K. W. Infanty, Xiężny de Montpensier, nadane zostały imiona następujące: Marya-Krystyna Francisca de Paula, Antonia, Luisa, Fernanda, Amelia, Felipa, Isabel, Adelaida, Teresa, Jozefa, Joaquina, Justa, Rufina, Lutgarda, Elena, Carolina, Bibiana, Polonia, Gaspara, Melchiora, Baltasara, Anna, Agneda, Lucia, Narcissa.

— Depesza telegraficzna z Madrytu donosi, że Kortezy zwołane są na 1 Grudnia.

— Podług wiadomości z New-York po 26 Listopada Gabinet Stanów nie pochwalił protestacyi kapitana okrętu *Crescent City* i sam ten kapitan przeniesiony został z dowodztwa tego okrętu na inne.

RZYM, *28 Października*. (Korrespondencya gazety Augsburskiej.) W skutek rozkazu odebranego tu z Francyi, cała piechota francuzka, kwaterująca w Rzymie i okolicach, wraca do Francyi, na jej zaś miejsce mają przybyć tu nowe wojska. W przyszłym miesiącu przyjdzie tu pułk wojska Papiezkiego złożony z cudzoziemców, który był uorganizowany w Macerata.

GRECYA. W gazecie *Observeteur d'Athènes* z dnia 27 Października czytamy: «Straszliwy uragan, jakiego nikt z żyjących nie zapamięta, i któremu podobny może od lat tysiąca się nie zdarzył, nawiedził nas tej nocy: jak był gwałtowny, ztąd można powziąć wyobrażenie, że jedna z kolumn Świątyni Jowisza Olimpijskiego, którą wszyscy podróżni podziwiali przy bramie Adryana, została podniesiona z ziemi i obalona; ogromne jej szczątki pokrywają wielką przestrzeń ziemi. Odwieczne cyprysy dokoła Wieży Wiatrów zostały połamane lub z korzeniem wyrwane. Szkody w Atenach i okolicy muszą być niezmierne.

Następna korrespondencya z Paryża, z dnia 7 Listopada, uspokaja obawy, powzięte o Króla Othona, który się znajdował na morzu w czasie tego uraganu: «do Marsylii przybył pakiebot francuzki *le Scamandre* ze Smyrny, 4 Listopada. Poczta Stambulska miała przybyć na innym statku, spodziewanym nazajutrz, który też wiezie Posła Weli-paszę, mianowanego na miejsce xięcia Callimachi. *Scamandre* opowiada, że w nocy na 27 Października okropna burza panowała na wybrzeżach Grecyi; wiele okrętów kupieckich i bryg wojenny Grecki, zginęły w samym już porcie Pyrei. Król Othon nie był jeszcze przybył. Obawiano się czy nie został zachwycony burzą około przylądka Matapan; Królowa była w śmiertelnej niespokojności.

«W tej chwili dowiadujemy się, że Król zdołał się schronić do Polo, małego portu na brzegach Dalmacyi. Bardzo się też lękano o statek aviso *la Sentinelle* na którym znajduje się admirał francuzki Desfossés, i który w nocy na 27 Października nie był jeszcze wrócił do portu Pyrei.»

(Journ. de S.-P. Pszcz. Półn. R. I.)

Позволяется печатать. 6 Ноября 1852 года. *Цензоръ Н. Ахматовъ.*
W DRUKARNI WOJENNEJ.